

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שיר השירים" – פרק ז

א שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי הַשׁוּלָמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנַחֲזֶה-בָךְ מֵהַתְּחִיזוּ
בַשׁוּלָמִית כְּמַחֲלֵת הַמַּחְנָנִים: ב מֵהַיָּפוּ פְעַמֶיךָ בַּנְּעָלִים
בַּת-נָדִיב חֲמוּקֵי יִרְכֶיךָ כִּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אִמֶּן:
ג שָׁרִיךְ אֵינְךָ הַסֵּהר אֶל-יַחֲסֹר הַמְּזֹג בְּטִנְךָ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה
בַשׁוֹשְׁנִים: ד שְׁנֵי שְׁדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי צְבִיָּה: ה צוֹאֲרֶךְ
כְּמַגִּדֵל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֶשְׁבוֹן עַל-שַׁעַר בַּת-רַבִּים אֶפֶךָ
כְּמַגִּדֵל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֵי דַמָּשֶׁק: ו רֵאשֶׁךְ עָלֶיךָ כִּכְרָמֶל
וְדַלַת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן מְלֶךְ אֶסּוּר בְּרֵהֲטִים: ז מֵהַיָּפִית
וּמֵהַנְּעַמְתָּ אֶהְבֶּה בַּת־עֲנוּגִים: ח זֹאת קוֹמְתֶךָ דְּמַתָּה לְתַמָּר
וְשְׁדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹת: ט אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בַּתַּמָּר אֶחְזֶה בְּסַנְסַנּוֹ
וַיְהִי-נָא שְׁדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֶפֶךָ כַּתְּפוּחִים:
י וְחַכְךָ כִּיֵּן הַטּוֹב הוֹלֶךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפֹתֵי

יִשְׁנִים: יא אֲנִי לְדוֹדֵי וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ: יב לָכֵּה דוֹדֵי נִצָּא
הַשָּׂדֶה נְלִינָה בַּכְּפָרִים: יג נִשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאֶה אִם פָּרְחָה
הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסְּמֶדֶר הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים שָׁם אֶתְּן אֶת־דִּדֵי לָךְ:
יד הַדּוֹדָאִים נְתַנוּ־רִיחַ וְעַל־פְּתַח־יָנוּ כָּל־מְגָדִים חֲדָשִׁים
גַּם־יִשְׁנִים דוֹדֵי צַפְנָתִי לָךְ:

ספר "שיר השירים" – פרק ח

א מִי יִתְנֶךָ כָּאֵח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי אֲמַצְאֶךָ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם
לֹא־יְבוֹזוּ לִי: ב אֲנַהְגֶּךָ אַבִּיֶאֱךָ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי
אֲשַׁקֶּךָ מִיַּיִן הֶרְקַח מֵעֵסִים רַמְנִי: ג שְׁמָאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי
וַיִּמְיָנוּ תַּחְבְּקֵנִי: ד הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מִה־תְּעִירוּ
וּמִה־תְּעַרְרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שֶׁתַּחֲפִץ: ה מִי זֹאת עָלָה
מִן־הַמְּדַבֵּר מִתְּרַפֶּקֶת עַל־דוֹדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה
חִבַּלְתָּךְ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְּלָה יְלַדְתָּךְ: ו שִׁימְנֵי כַחוֹתֶם עַל־לִבְךָ
כַחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עֵזָה כַמּוֹת אֲהַבָּה קָשָׁה כְּשֶׁאֹל קִנְיָה
רְשָׁפִיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ שֶׁלְּהִבְתָּיהָ: ז מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת
אֶת־הָאֲהָבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן
בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ: ח אַחוֹת לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין

לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲתָנוּ בַיּוֹם שֶׁיִּדְבַר־בָּהּ: ט אִם־חֹמֶה הִיא
 נִבְנְהָ עָלֶיָּהּ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דָּלַת הִיא נִצּוֹר עָלֶיָּהּ לֹחַ אֲרוֹז:
 י אֲנִי חֹמֶה וְשָׂדֵי כִּמְגַדְלוֹת אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת
 שָׁלוֹם: יא כָּרָם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכָּרָם
 לְנִטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: יב כִּרְמִי שְׁלִי לְפָנַי
 הָאֶלֶף לָךְ שְׁלְמָה וּמָאתַיִם לְנִטְרִים אֶת־פָּרְיוֹ: יג הִיוּשֶׁבֶת
 בְּגַנְיִם חֲבָרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלְךָ הַשְּׁמִיעֵנִי: יד בָּרַח וְדוּדֵי
 וְדִמָּה־לָּךְ לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֹר הָאֵילִים עַל הָרֵי בְּשָׁמַיִם:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "רזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוטרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)